

Zorlu Dönemeçler 1 B5

— conı · 14 Şubat 2013

9.. BİTİRME İMTİHANLARI

Birinci ve ikinci sınıflar için, tatil süresi , Biz son sınıflar için ise, bitirme sınavları heyecanı başlamıştı. Artık, gece, gündüz hummalı bir çalışma içine girmiştik. İkili, üçlü gruplar halinde, bir ağacın gölgesine oturup, geçmiş dersleri tekrarlıyorduk. Sözlüler için, her derse girişte, heyecanımız dorukta oluyor, sınıftan dışarı çıkınca, rahat bir nefes alıyorduk. Matematik hariç, diğer bütün dersler için, kendime güvenim vardı. Matematik hususunda, kan kardeşim, M, Emin, o ufak, tefek boyuyla, çalışmalarımnda, bana yardım ediyordu.

İmtihanlar, Allaha şükür, sona ermişti. Şimdi, iki şeyi, endişe ve merakla bekliyorduk. İmtihan sonuçları- aldığımız notlar- ve liseye, nerede ve hangi okulda devam edeceğimiz.

Baş mümessil olduğum için, okulu pek iyi derece ile bitirdiğimi, diğer arkadaşlardan önce öğrenme şansına sahip olmuştum. Neticede, devam edeceğimiz lisenin ismi de, çok geçmeden açıklanmıştı. Gideceğimiz okul, İstanbul'da, Haydarpaşa lisesiydi.

Haydarpaşa'da okuyacağım için çok sevinçliydim. Hem İstanbul'un şöhreti, hem de sevdiğime yakın olmak beni mutlu edecekti.

Okuldan ayrılmadan son akşam yemeğine, sevdiğimiz öğretmenlerden, bir kaçı iştirak etmişti. Birer konuşma yaparak, bizlerle, gurur duyduklarını belirtmişlerdi. Daha fazla çalışmamızı, ahlaklı ve hak yolundan ayrılmamızı öğütlemişlerdi.

Nihayet, müdür muavini,

--Sizlerle ilgili,- aldığınız notlar dahil-- her türlü bilgiyi, yeni okulunuza, en kısa zamanda göndereceğiz. Kayıt için, okulunuza uğramayı ihmal etmeyin sakın, diyerek, bizlere son sözünü söylemişti. Hem hocalarımızla, hem de diğer arkadaşlarımızla, vedalaşmamız sırasında, duygulu dakikalar yaşamıştık, Sevdiğimiz arkadaşlardan, birer imzalı resim almış, Onlara birer de resim vermiştim. Hele kan kardeşim, M. Emin, resminin arkasın kendi kanı ile duygulu sözler yazıp imzalamış,

--Seni hiç unutmayacağım, Yusuf ağabey diyerek, boynuma sarılmıştı. Ben de , bilhassa Onu ve diğer sevdiğim arkadaşlarımı, hiç unutmuyacaktım.

Ertesi günü, hazırlığımızı yapıp , erkenden yola çıktık. Bolu'lu ve İzmitli arkadaşlarla aynı vagona yer kaptık. Geçirdiğimiz imtihan stresini , geleceği konuşarak üzerimizden atmaya çalıştık. Saim ve Selahattin Arif iye'de, Necdet, İsmail ve Kulaksız Fikret İzmit'te trenden inerek ayrıldılar. Bense, Haydarpaşa'ya kadar, geçmişin gölgesinde, geleceğin umudu ile yola devam ettim.